

[Poul Dam.]

Grækenland og Tyrkiet, som man derefter skal have mas med at få danskerne til at overtage igen? Er hele den svenske udlændingepolitik ikke af en sådan art, at man må kræve af de lande, man samarbejder med, at de respekterer den og følger nogenlunde samme linjer?

Jeg er meget bekymret over disse virkninger for det nordiske samarbejde, og jeg skal have meget stærke forsikringer fra ministeren i det udvalgsarbejde, som vi forhåbentlig får, for at denne bekymring forsvinder. Selv om den forsvinder, mener vi stadig væk ikke, at vi skal ind i EF, så på det område har lovforslaget ikke så megen interesse.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg takker samtlige ordførere for en velvillig modtagelse af dette lovforslag. Det gælder også ordføreren for SF, som, alt taget i betragtning, dog var nådig i sin kritik. En del af kritikken tror jeg jeg kan afvise ved at give oplysning om, hvordan forholdet er med hensyn til mulighederne for, at vi får så forfærdelig mange indvandrere fra de, som hr. Poul Dam udtrykte det, associerede lande Tyrkiet og Grækenland. Jeg tror, det er på sin plads, at jeg fortæller lidt herom.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at der efter associeringsaftalen med Grækenland og Tyrkiet på et senere tidspunkt kan blive tale om en gradvis gennemførelse af arbejdskraftens frie bevægelighed mellem disse lande og Fællesskaberne. Begge associeringsaftalerne forudsætter, at der efter udløbet af visse frister skal vedtages regler om gennemførelsen af arbejdskraftens frie bevægelighed. Reglerne skal vedtages med enstemmighed af de to associeringsråd, der består på den ene side af regeringsmedlemmer fra EF-medlemsstaterne og medlemmer fra Ministerrådet og Kommissionen og på den anden side af medlemmer af regeringen i vedkommende associerede stat. De således vedtagne regler skal derefter gennemføres ved interne EF-regler. Associeringsaftalerne mellem Grækenland og EF bestemmer i art. 44, at arbejdskraftens frie bevægelighed gennemføres mellem EFs medlemsstater og Grækenland på den dag og efter de nærmere bestemmelser, der fastsættes af associeringsrådet, og tidligst ved udgangen af overgangsperioden, dvs.

tidligst den 1. november 1974. Associeringsrådet kan inden denne dato fastsætte de regler, der indtil da skal finde anvendelse for arbejdskraftens bevægelighed mellem EF og Grækenland. Sådanne regler er ikke fastsat.

I en tillægsprotokol til associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EF er det i art. 36 bestemt, at arbejdskraftens frie bevægelighed mellem EFs medlemsstater og Tyrkiet etableres trinvis i tidsrummet mellem 1. december 1976 og 1. december 1986.

Ved tilslutning til EF bliver Danmark også bundet af disse associeringsaftaler. Justitsministeriet har derfor under udarbejdelsen af lovforslaget måttet gå ud fra, at EFs regler om arbejdskraftens frie bevægelighed til sin tid vil blive udstrakt til også at omfatte tyrkiske og græske statsborgere, selv om dette ikke sker automatisk, men først efter en enstemmig vedtagelse i associeringsrådet. For Grækenlands vedkommende vil en sådan vedtagelse i overensstemmelse med EFs almindelige politik over for dette land forudsætte en ændring af de nuværende politiske forhold i Grækenland.

En udvidelse af EFs regler til også at omfatte statsborgere i lande uden for EFs medlemskreds vil ikke nødvendiggøre yderligere ændringer i udlændingeloven som følge af formuleringen af forslaget § 2, stk. 4, der taler om personer, der er omfattet af EFs regler. Jeg tror ikke, det helt beroliger hr. Poul Dam, men jeg vil dog tro, at i praksis vil disse regler ikke give anledning til de store betænkeligheder.

Jeg ved udmærket godt, at hr. Poul Dam og SF ikke gerne ser, at Danmark kommer i fællesmarkedet, og hvis deres propaganda for at undgå dette lykkes, har vi i hvert fald ingen pligter ifølge Romtraktaten til at modtage arbejdskraften fra disse lande. Da jeg går ud fra, at hr. Poul Dam regner med, at han og hans parti får den nødvendige tilslutning ved den folkeafstemning, som vi skal have til efteråret, synes jeg, at han i hvert fald indtil da må kunne holde sine bekymringer inden for rimelige grænser.

Jeg skylder også at tilføje med hensyn til vort forhold til Norden og den frie bevægelighed af arbejdskraft dér, at der har været forhandlet mellem de nordiske lande, i hvert fald mellem Norge, Sverige og Danmark, og der er på embedsmandsplan opnået enighed.